

Já umím mlčet jako hrob a kácet dříví je můj džob
se ženou tady žiju v horském sedle
mám ruce jako lopaty a chlupatej jsem po paty
a nejsem jen tak hned z něčeho vedle

Námahu žádnou mi nedá zřádkovat v lese medvěda
a pak mi ještě za trest meje schody
mám pocit štěstí nesmírný, když dým se táhne z udírny
a potrpím si na vepřový hody

Tuhle se drbu na noze, v tom zvednu oči k obloze
a nade mnou tam divnej ešus visel
blikal jak stromek vánoční, bylo to na mě náročný
neb pištělo to jak lechtivej sysel

R: |: S rámusem nad lesem
neidentifikovatelněj předmět spad' sem :|

My s mámou všeho nechali a mažem lesem na skály
až na paseku, kde bouchla ta řacha
tam oranžovej kouře mrak, kde rozplácnul se lesklej vrak
a z něj ven nákej potvorák se štrachá

Měl troje uši, tykadla, měl chobůtek a chapadla
a přísahám při fajfce s vlastním tabákem
když si tak člověk odmyslí ty tykadla a nesmysly
tak něco mezi jezevcem a žabákem

Já umím mlčet jako hrob a cizí řeč není můj džob
tak ukazuju, že jsem jeho přítel
zkusím Verstehen sie?, maňana, pak prohrábnu se fousama
a tiše šeptnu mámo připrav pytel!

R: S rámusem ...

Jak zmije syčel klikatá a drápal jako liščata
však pevně držím, co jsme jednou chytli
teď už tě osud nemine, už roztápí se kuchyně
tak povídám mu Ušatej, seš v pytli

Já umím mlčet, o to nejde, pod vejvrat se toho vejde
očesal jsem vrak a schoval na dvorku,
až se to trochu utiší, tak vyndám věci ze skrýší
a smontuju si originál motorku.

Já umím mlčet jako hrob a kácet dříví je můj džob.
V tom velkém hrnci je jen trochu povidel.
To řek' jsem vědcům z výzkumu, co pátrali strom od stromu,
Nic zvláštního jsem tady v lese neviděl.